

UDK 628.1

ISSN 1330-1381

ZUBOR

GLASILO HRVATSKOG DRUŠTVA ZA ZAŠTITU VODA I MORA

Cijena 10 kuna

Prosinac 1997.

Broj 1 (17)

Godina VI.

Snimio M. Filipović

ŽUBOR - glasilo HDZVM
 godište 6, broj 1 (17), lipanj 1997.
 ISSN 1330-1381; UDK 628.1

Nakladnik:

Hrvatsko društvo za zaštitu voda i mora
 10000 Zagreb, Ulica grada Vukovara 220
 telefon: ++385/(1)61-10-522
 GSM: ++385/(098)274-905
 telefaks: ++385/(1)61-51-794

Predsjednik: prof.dr.sc. Božidar Stilinović
 Glavni i odgovorni urednik: mr.sc. Željko Makvić
 Uredništvo: dr.sc. Srećko Božičević
 prof.dr.sc. Darko Mayer
 mr.sc. Željko Telišman
 Ljudevit Tropan

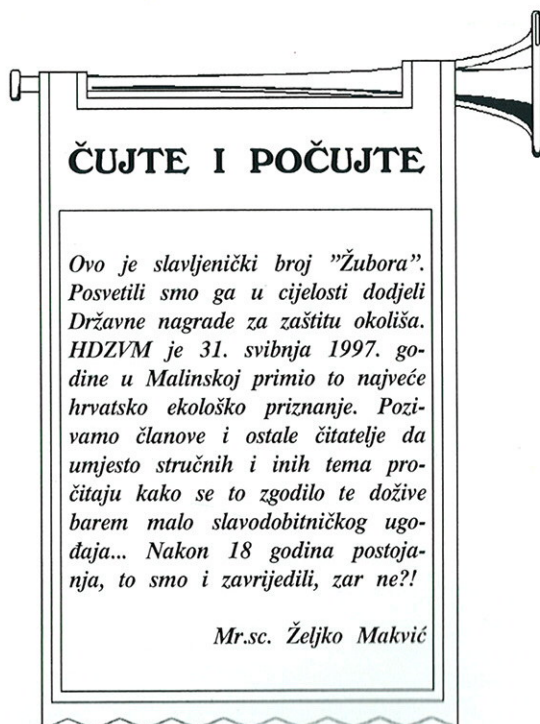
„Žubor“ se tiska tri puta godišnje
 Naklada ovog broja 1400 primjeraka

Organizacija i priprema: PRESS-TRADE (gratis u
 čast dobivene nagrade)

Tisak: TOPGRAF, Velika Gorica

Tekstovi u „Žuboru“ su autorski i ne podliježu
 stručnoj prosudbi. HDZVM i uredništvo ne moraju
 se nužno slagati s iznesenim tvrdnjama

Naslovnica: *Plaketa je napokon u pravih rukama!*
 Fotografije na ovitku i u cijelome broju snimio je
 Mihajlo Filipović

ČUJTE I POČUJTE

Ovo je slavljenički broj „Žubora“. Posvetili smo ga u cijelosti dodjeli Državne nagrade za zaštitu okoliša. HDZVM je 31. svibnja 1997. godine u Malinskoj primio to najveće hrvatsko ekološko priznanje. Pozivamo članove i ostale čitatelje da umjesto stručnih i inih tema pročitaju kako se to zgodilo te dožive barem malo slavodobitničkog ugođaja... Nakon 18 godina postojanja, to smo i zavrijedili, zar ne?!

Mr.sc. Željko Makvić

*Hej, haj, zaštitari voda smo mi,
Kud idemo, tud pjevamo,
i čiste vode spašavamooo!*

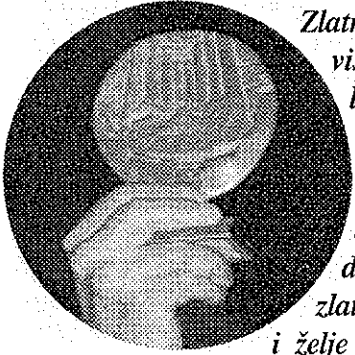
Mi smo najbolji!!!

A za to smo najzaslužniji i TI i JA i MI svi zajedno!

UVODNO SLOVO

Dragi moji uvaženi članovi HDZVM,

Zlatna plaketa Državne uprave za zaštitu okoliša, najviše priznanje za djelatnosti u zaštiti čovjekova okoliša, dodijeljena je u 1997. godini našem društvu - nama!

Čekajući s našim vrijednim tajnikom, u prekrasnom ambijentu hotela Palace u Haludovu (zajedno s drugim kandidatima) trenutak proglašenja dobitnika zlatnih plaketa, priznajem, treperio sam od uzbuđenja i želje da upravo mi dobijemo najviše priznanje za napore u zaštiti voda. Iako sam po profesiji često javno nastupao, a nastupam i danas, u času kad mi je dr. Kutle uručio zlatnu plaketu i stisnuo ruku nisam znao što bih rekao, nisam u tom sretnom trenutku mogao naći prave riječi. Sjetio sam se ipak posljednje godišnje skupštine društva, kad ste mi treći put poklonili povjerenje i izabrali me za predsjednika. Sjetio sam se dvojbe koja me je tada nagrizala - prihvatiti ponovno ili ne tu odgovornu i zahtjevnu dužnost. Danas sam presretan što sam je prihvatio, jer sam mogao visoko podignuti zlatnu plaketu, koju nam je uvažena Komisija Državne uprave za zaštitu okoliša dodijelila, visoko je podignuti i reći: "Treći put Bog pomaže!"

Na ovome mjestu zahvaljujem svima vama, članovima Hrvatskog društva za zaštitu voda i mora, pojedinačnim i kolektivnim, jer svi ste pridonijeli tom sretnom trenutku. Posebnu zahvalnost izražavam onim vrijednim zaljubljenicima u društvo i njegov prosperitet koji su tijekom moga mandata nesebično i samozatajno na tome svakodnevno radili. S takvim članovima i kolegama nije teško biti predsjednikom!

Od 31. svibnja 1997. godine, novim poletom i još većim oduševljenjem krećemo u nove akcije - priznanje koje smo na taj dan dobili na to nas obvezuje. Zar možda treba očekivati nešto drugo od Hrvatskog društva za zaštitu voda i mora, u čijem će memorandumu zauvijek biti ispisano: "Dobitnik zlatne plakete za djelatnosti u zaštiti čovjekova okoliša 1997."?

Živjeli!

Vaš predsjednik
Prof.dr.sc. Božidar Stilinović

PETAK

Nekada se iz Zagreba danima putovalo na Jadran konjima ili kočijama. Bila je to prigoda da se detaljno upoznaju i opišu ljudi i krajevi. Nama je trebalo samo tri sata da brzim automobilom (zahvala *Hrvatskim vodama!*) stignemo do Malinske. Putem nismo ni okusili janjetinu, niti porazgovarali s ljudima (osim na naplatnim kućicama autoputa), niti zavirili u skrivene ljepote prirode. Danak je to brzom načinu suvremena života. Šteta!

U automobilu je bila vesela trojka: *Fil, Koko* (to je nadimak *Zlatka Ledeckog* iz davne mladosti) i *Đeki* (nadimak moje malenkosti iz istog povijesnog razdoblja). Malo je poznato da se *Fil* i *Zlatko* znaju još iz "fakinskih" dana, kad su stanovali u istoj četvrti. Usput, nek se zna da je u istoj klapi bila i *Višnja*, danas poznatija kao *Majtin-Srića*, pravnica u Državnoj upravi za vode.

Vozeći se prepričavali smo štosove od dačkih do današnjih dana. Bilo je i viceva, smijeha do suza... Ukratko izuzetno ugodni trenuci. Zadovoljstvo je pokvarila jedino vožnja novim autoputom od Delnica, čija je gradnja narušila prirodu, poglavito most preko Bajera. Apsurdno je da velika vozila moraju koristiti staru cestu, koja nema nikakvu zaštitu u slučaju incidentnih situacija, a autoputom, koji ima riješenu odvodnju smiju se kretati samo osobni automobili i motocikli koji ne mogu izazvati veće onečišćenje!

Stigli smo u Haludovo točno u podne. Iz hotela *Palace* (gdje smo imali rezervirani smještaj) šalju nas u *Tamaris* - objašnjenje da su popunjeni njemačkim gostima ne prihvaćamo s oduševljenjem. U *Tamarisu* smo prvo zalutali u dio namijenjen smještaju prognanika. Potom smo našli neka pomoćna vrata (od milja smo ih nazvali "dilatacija") iza kojih se skrivala improvizirana recepcija. Uslužna domaćica moli nas da požurimo na ručak. U *Palaceu* nam se, pak, čude jer ručak još nije ni gotov! Čekamo hladeći se kriglama pive.

U hotelskom predvorju uobičajena gužva. Marni organizatori iz *Privrednog marketinga* jure okolo uređujući prijamni pult, pripremaju propagandne materijale, uređuju prostor za konferenciju za novinare...

Mi smo postavili naš izložbeni štand. Prvi smo pa zauzimamo najbolju poziciju. Na dva smo stola jedva smjestili sve izložbene primjerke naših izdanja te *Hrvatske vode* i *Hrvatsku vodoprivredu*. Nekoliko stotina naših razglednica kao i veći dio publikacija nestao je s prvim naletima posjetitelja. Sa zadovoljstvom promatram kako se čitaju naša izdanja. Stječem dojam da ih mnogi prvi put vide i da su "pozitivno šokirani". Uspoređujući ih sa sličnim izdanjima drugih javnih poduzeća, sigurno možemo kazati da smo najbolji!

Poslijepodne provodimo u vikendici kod Filovog prijatelja i njegove majke. Nekoliko ugodnih sati uz vrbničku žlahtinu.

Vraćamo se u Haludovo. Užurbanost je sve veća. Stiglo je oko sto pedeset gostiju. U službenom dijelu održava se konferencija za novinare. Ipak mi se važnijim čini neslužbeni,

kuloarski dio, u kojem se sreću mnogi kolege i prijatelji. Neki vode sasvim ozbiljne poslovne razgovore, a drugi naprosto čavrljaju. Naprosto? Bolje upućeni kažu da se to u stranom svijetu zove lobiranje...

Dolazi i prof. Božidar Stilinović s gospodom. Malo je nesretan zbog smještaja u lošijem hotelu, ali što su dvije noći spram vječnosti?

Potom slijedi večera uz ponekog mravca (detaljnije u crnim trenucima), pa ugodna šetnja do središta Malinske, poneki usputni susret s kolegama i obilje sladoleda, u čemu je Zlatko nenadmašan. Za njim bi trebao ići pokretni kiosk sa sladoledom.

Noć je divna i smirujuća. Može li na moru noć uopće biti drugačija za kontinentalce? Ponovno trdim da primorci nisu niti svjesni kakvu ljepotu svakodnevno uživaju. Idem spavati. Sutra je dan odluke... Hoću li sutra zaspati radostan ili razočaran?

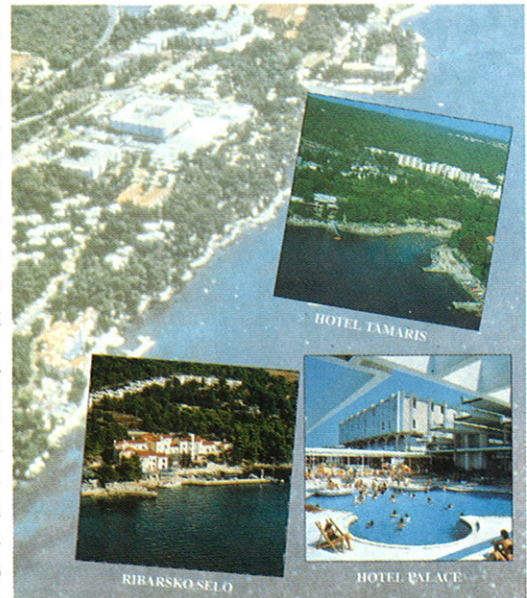
SUBOTA

Dok sam se ja budio Fil je već prošetao cijelim naseljem. Čak je i Zlatko "prohodao" prije mene. Doručak - švedski stol - primjereno je obilan.

Odlazimo u grad obaviti dva vrlo važna posla. Opskrbili smo se s petnaest litara izvrsne vrbničke žlahtine. Pitam se hoćemo li to iskoristiti za proslavu ili će nam ostati za "karmine". Jutarnja kavica ispijena je u kafiću na rivi. Skoro da bi trebalo reći "na špici", jer je oko nas sve puno Zagrepčana. Ljeti je ovdje vjerojatno tolika gužva i koncentracija purgera da se osjećaš "k'o doma". Ne priželjkujem takav odmor. Ipak je ljepše na miru u mom Ždrelcu...

Vraćamo se na *Okrugli stol o zaštiti Jadrana*. Nakon uvodnih izlaganja razvila se zanimljiva diskusija. Tlak mi je podigla teza jednog lokalnog "ekologa", koji je tvrdio da bi svi inspektori ljeti trebali doći na Jadran i kontrolirati ponašanje turista. Iako se ne volim uključivati u takve diskusije, morao sam "obraniti čast" inspektora. Zar smo zaista pozvani da hodamo (ili plovimo) za približno milijun turista, koliko se ove godine očekuje na Jadranu? Ili bi se i ti domaći ekolozi mogli potruditi i postaviti, recimo, kante za otpatke, ponekad pomesti plažu, urediti deponij... Zašto čekati akciju iz metropole?

U stankama službenog programa motam se ponajviše oko našeg izložbenog stola. Veseli me što je zanimanje za izložena izdanja zaista veliko. Razglednice su razgrabljene, *Hrvatske vodoprivrede* ostalo je još samo nekoliko brojeva. Nestali (posuđeni?) su čak i primjerci naših izdanja koje nismo imali

namjeru dijeliti. Najzanimljivije je da su se neki naknadno vratili. Pošteni ljudi su ih očito uzeli, pročitali i kriomice vratili. Nije loše...

Slijedi ručak, pa kraći posjet prijateljima, koji ovdje imaju vikendicu.

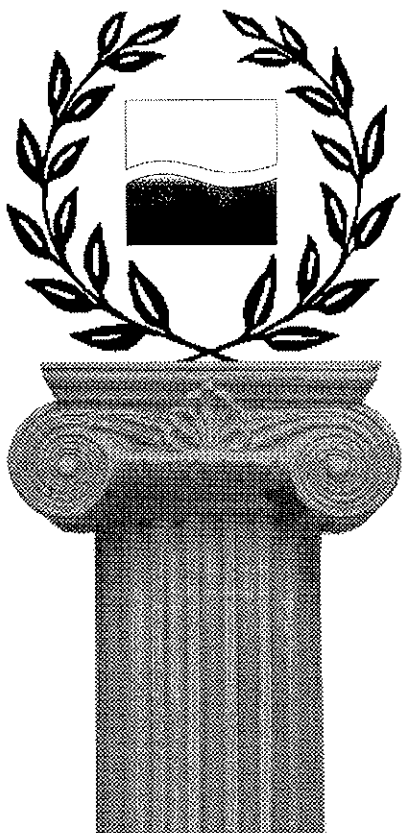
U hotel se vraćamo rano poslijepodne. Osjeća se da raste napetost. Ni meni nije svejedno... Komisija donosi konačnu odluku u osamnaest sati. Kako izdržati neizvjesnost do proglašenja? Razmjenjujem nekoliko osmijeha, koji bi trebali biti dobar znak... Sjedimo zajedno za stolom: ekipa HDZVM, Rijekatanka, te Zlatko, član komisije. Taj čovjek zaista je grozne naravi... Nikakve "ucjene" i "potkupljivanja" nisu pomogla da izusti i jednu, jedinu, za HDZVM spasonosnu riječ. Možda mi netko ovo neće vjerovati, ali Zlatko zaista nije želio ništa reći o odluci komisije! To je da poludiš. Ipak sam doznao što me zanimalo! Kako? Koristeći svoja inspektorska i novinarska lukavstva! Zar se ne kaže "dobro obaviješteni novinari"?

Mirnije sam otišao presvući se. Mirnije sam se s društvom udobno smjestio za stol i pratio otvaranje, govore i dodjelu nagrada u prethodnim kategorijama. Još bih ponekad posumnjao, ali... nije valjda! Izvor bi trebao biti pouzdan!

Oko devet sati napokon mi je, kao i predsjedniku i svima bliskima HDZVM-u, pao kamen sa srca. Službeno smo proglašeni dobitnicima! Prof.dr. Stilinović, zorno zadovoljan, uspinje se na pozornicu. Ima svećtački ponosni izraz lica. Prozaičnije rečeno - smišlja riječi zahvale. U meni sve titra dok Božo prima plaketu i diplomu. Prolazi u mislima sedam godina rada, *Žubori*, skupovi, predavanja, putovanja, tribine... Koliki smo trud ulagali svih tih godinae! Nagrada je bez ikakve dvojbe zaslužena... Priznajem da bih bio izuzetno razočaran i tužan da je nismo dobili.

Predsjednik se ponosno vraća za stol i kao slavodobitnik odlaže plaketu i diplomu. Sada je sve lako... Dalje se treba samo veseliti, beskrajno i neograničeno. Zezamo se s novinarima. Gđa. **Lidija Gašparović** s HTV-a uzima nam i plaketu i diplomu. Upravo su naši snimljeni za sve reportaže. Pažljiviji gledatelji TV dnevnika i nekih posebnih emisija zacijelo su zapazili široki i brkati Aljošin osmijeh, predsjednikovo zadovoljstvo, Filove foto-akcije, a niti ja nisam u veselju "ispao loše". Među prvima nam je čestitala **Vesna Kaupa** iz *Plive*. Iskreno i od srca. Ona je "naša", jer je i ona dugo godina aktivno gradila stazu uspjeha Društva.

Slijedi gala-večera. Nažalost, prostorija je prilično zagušljiva, glazba sladunjava, hrana ništa posebno (uz preduge razmake između obroka). Preostalo nam je da se veselimo uz vlastite

viceve. Da smo bili jedan od najbučnijih stolova ne bi trebalo niti pisati. Zna se, tko ima profesora Stilinovića uza se, taj će sigurno čuti toliko izvrsnih viceva da mu prijete opasnost da se "zahlikne", ili padne pod stol.

Počela je i velika novinarska akcija sakupljanja intervju a s dobitnicima nagrada. Predsjednika nam dižu pri kraju večere

tako da, jadnik, oko jedanaest navečer daje prvi intervju. Poklopilo se to nekako s početkom plesa, pa su neki (zlobnici) posumnjali da sve to nije slučajno. Gospođa Stilinović ostala je za stolom s grupom ne baš ambiciozne gospode, koji su samo ustvrdili da je večera bila obimna... Situaciju je pukim dobrim slučajem spasio **Željko Bukša**, koji se za našim stolom našao u pravom trenutku da damu povede na ples.

Nažalost, niti njegovo "skijaško" koljeno nije dugo izdržalo.

Razišli smo se negdje poslije ponoći. Svi silno zadovoljni. Meni je pripala čast da ponesem plaketu i diplomu. U miru svoje sobe dugo sam se spremao na počinak stalno pogledavajući priznanja. Moram priznati: rijetko kad sam u životu bio toliko zadovoljan i sretan nakon dobro obavljena posla. Nakon bolesti užasno su mi trebali ovakvi trenuci priznanja...

NEDJELJA

Ugodno je probuditi se kao pobjednik i pogledati stečeni trofej. Jutarnje raspoloženje tek je nakratko pokvarila hotelska bezobrazština s isključivanjem telefona. Pred nama je divan dan bez ikakvih obveza i strepnji. Jutro provodimo u šetnji uz obalu. Susrećemo novinare koji i dalje marljivo razgovarju s dobitnicima i pripremaju izvješća s ovog uglednog skupa. Profesor Stilinović, a nešto manje i ja, govorili smo o Društvu, što se kasnije moglo čuti i vidjeti u raznim emisijama.

Zatvaramo izložbeni prostor HDZVM, uzimamo ono malo preostalih publikacija, pakiramo se (koliko li sam puta provjerio jesu li plaketa i diploma brižno spremljeni) i odlazimo.

Odlučujemo se za povratak preko Senja. Tako još neko vrijeme uživamo u podvelebitskim uvalama, usponu na Vratnik, kasnije i u vožnji uz Mrežnicu.

U Zagreb stižemo rano poslijepodne. Odlično... Preostalo je još dovoljno vremena da se vratim u kolotečinu uobičajenih obveza. Vrijeme bajki je prošlo... Treba opet raditi, kako inspeksijske poslove tako i za Društvo. Nagrada je donijela novi polet, ali kako dugo će on potrajati?

Mr.sc. Željko Makvić

NEKOLIKO ČINJENICA ZA LJUBITELJE KRONIKA

Državna uprava za zaštitu okoliša, prigodom 5. lipnja - Svjetskog dana zaštite okoliša, dodjeljuje godišnje nagrade i priznanja za zaštitu okoliša, što je najznačajnija ekološko priznanje u Hrvatskoj. Ove su godine nagrade dodjeljivane peti put.

Postupak odabira kandidata i dobitnika vodi posebna komisija, koju čine dvanaest uglednih hrvatskih znanstvenika i stručnjaka, predstavnika više ministarstava, državnih uprava, gospodarstva, medija, nevladinih udruga itd. Predsjednik komisije je **dr. Ante Kutle**, ravnatelj Državne uprave za zaštitu okoliša.

Na raspisani natječaj predloženo je ove godine ukupno 88 kandidata

i to u osam skupina:

- zaštita biološke i krajobrazne raznolikosti - 18 prijedloga
- turizam - 6 prijedloga
- poljoprivreda i šumarstvo - 7 prijedloga
- industrija - 7 prijedloga
- energetika - 4 prijedloga
- zaštita voda i mora - 14 prijedloga

- odgoj i obrazovanje - 18 prijedloga

- gospodarenje otpadom - 12 prijedloga

Državna uprava za vode predložila je za nagradu HDZVM. Obratilo nam se još nekoliko naših članova i prijatelja s prijedlogom da nas kandidiraju.

Komisija je odabir obavila u dvije faze. Prvo je utvrđen uži izbor od po tri kandidata, koji su pozvani na završnu svečanost dodjele nagrada i priznanja. U kategoriji zaštite voda i mora u uži su izbor uz HDZVM odabrani *Dezinsekcija* d.o.o. iz Rijeke i *Športsko ribolovno društvo Priroda* iz Vinkovaca. Konačnu odluku komisija je donijela neposredno prije dodjele, tako da kandidati do posljednjeg trenutka nisu znali dobitnika.

Svečana dodjela i prigodni program upriličeni su u hotelu *Palace*, hotelskog naselja *Haludovo* u Malinskoj na otoku Krku i to u subotu 31. svibnja 1997. godine. Program je započeo nastupom mladih sopljana i klape *Krk*, koji su izveli nekoliko domaćih bodulskih napjeva. Potom je nazočne pozdravio dr. Ante Kutle, ravnatelj Državne uprave za zaštitu okoliša. Kroz program je vodio vrsni hrvatski novinar za područje zaštite okoliša **Željko Bukša**.

U kategoriji zaštite voda i mora nagrade i priznanja podijelio je **Andrija Randić**, načelnik Odjela za Jadran pri Državnoj upravi za zaštitu okoliša. Komisija je odlučila da se u ovoj kategoriji dodijele dvije nagrade, tako da su slavodobitnici HDZVM i *Dezinsekcija* iz Rijeke. Nagrada se sastoji od diplome i umjetničkog lijeva, plakete našeg pokojnog akademskog slikara **prof. Želimira Janeša**.

U ime HDZVM nagradu je primio **prof.dr. Božidar Stilinović**. S nekoliko prigodnih riječi predsjednik se zahvalio Državnoj upravi za zaštitu okoliša, komisiji i nazočnima. Uz njega, udrugu su predstavljali još tajnik **mr.sc. Željko Makvić** i **Mihajlo Filipović**, koji je svojim fotoaparatom marno bilježio sva zbivanja. Među nazočnima je bilo još niz članova i prijatelja HDZVM.

Tijekom tri dana Državna uprava za zaštitu okoliša organizirala je i druge popratne priredbe kao što su konferencija za novinare i predstavljanje novih knjiga iz područja zaštite okoliša. Organiziran je i okrugli stol pod naslovom *Aktivnosti Državne uprave za zaštitu okoliša na zaštiti Jadrana i međunarodne pravne obveze*. Mr.sc. Željko Makvić sudjelovao je u diskusiji u svojoj dvojnoj ulozi donaćelnika državne vodopravne inspekcije i tajnika HDZVM. Posebno su predstavljene aktiv-

nosti na zaštiti okoliša desetak uglednih hrvatskih tvrtki, među kojima *HEP-a*, *ZGO-a*, *Podravke*, *Plive* itd. Malu nedoumicu među nazočnima izazvala je činjenica da su neke tvrtke istodobno bile sponzori i dobitnici priznanja i nagrada.

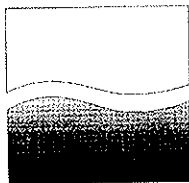
HDZVM se na posebnom izložbenom prostoru predstavio prigodnim letkom i svojim izdanjima, od *Žubora* do knjiga i zbornika sa stručnih skupova. Podijelili smo i nekoliko stotina razglednica iz serija *Ljepote hrvatskih voda* i *Plitvička jezera*. Izloženi su bili i časopisi *Hrvatske vode* i *Hrvatska vodoprivreda* za koje su nazočni pokazali zamjetno zanimanje.

Hrvatske vode pomogle su HDZVM posudbom osobnog automobila, kojim smo prevezli sve publikacije i izložbene materijale. Zahvaljujemo i ovom prigodom!

NAGRADA

... IZ OBRAZLOŽENJA

Državna uprava za vode predložila je HDZVM za dodjelu nagrade u kategoriji "zaštita voda i mora". Uz prijedlog bijahu priloženi šire obrazloženje aktivnosti naše udruge te njegov sažetak. Prenosimo ovdje sažetak kojim je naša udruga bila predstavljena u službenim materijalima podijeljenima nazočnima.

HRVATSKO DRUŠTVO ZA ZAŠTITU VODA I MORA (sažetak)

Hrvatsko društvo za zaštitu voda i mora (HDZVM) nevladina je i neprofitna stručna udruga, osnovana 1979. godine.

Društvo okuplja znanstvenike i stručnjake koji se u raznim disciplinama bave zaštitom voda. HDZVM ima približno 700 članova pojedinaca i oko 170 članova kolektiva iz Hrvatske i inozemstva.

Tijekom 18 godina postojanja udruga je organizirala više stotina raznovrsnih akcija koje su članovi i ostala stručna javnost pratili u velikom broju. Glavne aktivnosti HDZVM su:

1) *Stručne aktivnosti: predavanja, rasprave, seminari, stručni skupovi i konferencije, putovanja Hrvatskom i u inozemstvo, obrazovanje, izložbe;*

2) *Izdavaštvo: "Žubor" - glasilo Društva, stručne knjige i publikacije, zbirke razglednica, letci, katalogi, pozivnice, čestitke itd;*

3) *Promidžba i marketing - predstavljanje hrvatskih i stranih tvrtki čiji su proizvodi i usluge u svezi sa zaštitom voda;*

4) *Međunarodne aktivnosti - aktivno članstvo u IAWQ i EWPCA, suradnja s UNESCO-m, organizacijske pripreme za međunarodnu konferenciju "Zaštita voda u nacionalnim parkovima i drugim zaštićenim područjima"*

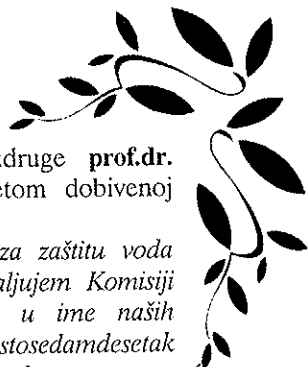
Predsjednik Društva je prof. dr. Božidar Stilinović. Sjedište HDZVM je u zgradi "Hrvatskih voda" u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 220.

NAGRADA

RIJEČI ZAHVALE

Vidno ganut, predsjednik naše udruge **prof.dr. Božidar Stilinović** zahvalio se na netom dobivenoj nagradi slijedećim riječima:

Kao predsjednik Hrvatskog društva za zaštitu voda i mora, u ovom radosnom času zahvaljujem Komisiji i Državnoj upravi za zaštitu okoliša u ime naših sedamstotinjak članova pojedinaca i stosedamdesetak kolektiva. Čast mi je primiti ovu nagradu u mom trećem mandatu predsjednika Društva, nakon što smo za nju treći put kandidirani. Evo vidite, treći put Bog pomaže - kruna je stigla! Hvala!

CRNI TRENUCI BLJEŠTAVIH DANA

U hotelskom naselju *Haludovo* moglo bi vam se dogoditi:

- da bez ikakva objašnjenja dobijete smještaj o slabijem hotelu *Tamaris*, iako imate potvrđenu rezervaciju u boljem hotelu *Palace*;

- da vam zadrže osobnu iskaznicu dok ne platite račun;

- da u hotel ulazite kroz pomoćna vrata koja nisu šira od osamdesetak centimetara;

- da na improviziranoj recepciji po petnaestak minuta nema nikoga. Tada slobodno možete uzeti bilo koji ključ kao što i bilo tko može uzeti vaš;

- da vam po stolu tijekom ručka šetaju mravi;

- da vam konobar pokuša odmah naplatiti piće;

- da ne možete otvoriti vrata iz blagovaonice prema dvorištu; jer su doslovno zalijepljena ljepljivom trakom, što je "obrana" protiv bure;

- da radnici čiste septičku jamu usred dana u neposrednoj blizini šetnice i objekata koje koriste gosti;

- da vam prije odlaska isključe telefon jer su, citiram, "već obračunali impulse, pa ne bi bilo zgodno da netko još telefonira". To je, po ocjeni većine gostiju, šampion u ovom slijedu "bisera". Telefonski impuls je inače više nego trostruko skuplji od onoga na javnoj govornici, koje pak - razumije se - u kompleksu nema!

Željeli bismo zapitati hotelijere iz Malinske: *Volite li Hrvatsku?*

Karikatura prenesena iz "Večernjeg lista"

*Iz ruku dr. Ante Kutle
toga je dana sipala najdraža tekućina -
kristalno čisti i bistri slap priznanja za ekološki trud i uspjehe,
a jednu od najblistavijih kapi ispilo je naše društvo - Hrvatsko
društvo za zaštitu voda i mora! Klapa je doista prava!*

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA UPRAVA ZA ZAŠTITU OKOLIŠA

dodjeljuje

PRIZNANJE

prigodom Svjetskog dana zaštite okoliša

Hrvatskom društvu za zaštitu voda i mora
Zagreb

DOBITNIKU NAGRADE U 1997. GODINI
ZA DOSTIGNUĆE U ZAŠTITI OKOLIŠA NA PODRUČJU

ZAŠTITE VODA I MORA

PREMA ODLUCI KOMISIJE ZA DODJELU PRIZNANJA I NAGRADA
ZA DOSTIGNUĆA NA PODRUČJU ZAŠTITE OKOLIŠA

U Zagrebu, 5. lipnja 1997.

*RAVANA
dr. Anke Kittle*